

[Statsministeren.]

danske rigsdag og dermed overtage deres direkte medansvar for Grønlands fremtidige vilkår på alle livets områder.

I min fremsættelsestale beskæftigede jeg mig ret indgående med grundlovsforslagets positive stilling til en etkammerordning. Jeg skal her kun sige, at jeg ganske kan tilslutte mig de betragtninger, som i går blev fremsat i forbindelse med overgangen fra en rigsdag, opdelt i to ting, til en ren etkammerordning.

Jeg blev spurgt om, hvorfor jeg ikke i fremsættelsestalen havde beskæftiget mig med den foreslåede ændring af valgrets alderen. Svaret herpå er, at jeg i de bemærkninger, jeg havde til fremsættelsen, søgte at trække det principielle og det nye i grundlovsforslaget frem. Det turde være almindelig bekendt, at der for lang tid siden er opnået enighed om at lade vælgerne træffe afgørelsen om, hvorvidt valgrets alderen fremover skal være 21 eller 23 år. Jeg skal føje til, at jeg føler mig ganske overbevist om, at befolkningen vil vide at træffe denne afgørelse uden at behøve nogen pegepind. Jeg er heller ikke i tvivl om, hvorledes vælgerne afgørelse vil falde ud.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft fremhævede betydningen af, at de normale tidsfrister mellem handlingerne af et lovforslag i den nye rigsdag vil kunne overholdes i højere grad, end tilfældet har været hidtil. Jeg er helt enig med det ærede medlem i denne betragtning; jeg tror, det vil betyde meget både for offentlighedens mulighed for at følge rigsdagens arbejde og for rigsdagens egne muligheder for at sikre, at lovene affattes i det klareste mulige sprog. Og der kunne også siges meget andet herom.

Medens vi er ved talen om etkammer kontra tokammer, vil jeg gerne sige, at jeg naturligvis med stor interesse påhørte det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoeds tale. Jeg bemærkede mig også, at det ærede medlems kritik ikke vedrørte forfatningsforslagets enkelte paragraffer, men alene rigsdagens opdeling og valgmåden til rigsdagen.

Det ærede medlem var inde på ønskeligheden af det, han kaldte landsdelslister, og

mente, at vi gennem det indirekte valg fik en anden — og jeg måtte forstå en bedre — type som medlemmer af tinget; eller måske ville det ærede medlem sige et supplement til de direkte valgte — et supplement, som det ærede medlem anså for meget værdifuldt.

Må jeg overfor dette sige til det ærede medlem, at jeg er helt enig i de betragtninger, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen i tilknytning hertil fremsatte. Det var for mig at høre et meget velgennemtænkt svar. Jeg er ganske enig i udtalelsen om, at det er det almene, som stærkt må præge rigsdagen — det kan ikke være det specielle. Og hvis vi ville søge efter den specielle dygtighed på visse områder, tror jeg egentlig, at der, hvis man ville prøve på at sammenligne det høje folketingets medlemmer med landstingets medlemmer, næppe ville blive nogen forskel.

Det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoeds udtalelse leder iøvrigt tanken hen på det forslag om rigslister, som vi beskæftigede os med i 1939, men hvis man går ind på den tanke, går man uvilkårligt ind i problemet om ønskeligheden af rigsdagens opdeling i 2 afdelinger, og her skal jeg altså indskrænke mig til at sige, at det for mig har været afgørende, at det ikke er muligt med 2 ting, uden at det ene ting nødvendigvis vil komme til at føre en skyggetilværelse.

Jeg kan være enig i de udtalelser, der er fremsat om paragraffen om folkeafstemning, gående ud på, at man deri måtte se en såkaldt konservativ garanti.

Vi står her overfor noget ganske nyt i vor forfatning, og det er derfor ikke til at vide, i hvilket omfang en opposition vil benytte sig af adgangen til at forlange lovforslag udsendt til folkeafstemning. Men indførelsen af folkeafstemninger er noget godt nyt, synes jeg, for der ligger heri et klart tilbud til befolkningen om stærkere aktiv medvirken i rigsdagens gerning, end tilfældet kan siges at have været hidtil.

Netop derfor anser jeg det for meget vigtigt, at procenten af nejstemmer, som skal kræves for at forkaste et lovforslag, ikke bliver så høj, at adgangen til folkeafstemning